

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obo/2/2024
Identifikačné číslo spisu:	6022200091
Dátum vydania rozhodnutia:	27.08.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Monika Školníková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:6022200091.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Sedlačkovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Moniky Školníkovej, v spore žalobcu: Ing. T. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt U. Č.V. XXX/X, R. B. XXX XX, zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Herichom, PhD., Dončová 13, Ružomberok 034 01, proti žalovanému: Ing. Tomáš Fiolek, E. B. Lukáča 2, Martin 036 01, správca konkurznej podstaty úpadcu NÁŠ DOMOV, spoločnosť s ručením obmedzeným, ul. Hattalu 2053, Dolný Kubín 026 01, IČO: 31 344 551, o určenie právneho dôvodu, výšky a poradia pohľadávky proti podstate vo výške 27.109,29 eura a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cbi/1/2022-157 zo 14. februára 2024, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cbi/1/2022-157 zo 14. februára 2024 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. rozhodol, že žalobca je veriteľom pohľadávky proti podstate v sume 27.109,29 eura z právneho dôvodu odstúpenia od Zmluvy o budúcej zmluve zo dňa 16.2.1998 v znení Dodatku č. 1 uplatnenej prihláškou pohľadávky proti podstate zo dňa 7.7.2020 a výrokom II. rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 14.2.2022 sa žalobca domáhal proti žalovanému (v tom čase JUDr. Ivici Firstovej, správkyňi konkurznej podstaty úpadcu NÁŠ DOMOV, spoločnosť s ručením obmedzeným) určenia, že je veriteľom pohľadávky proti podstate v sume 27.109,29 eura z právneho dôvodu odstúpenia od Zmluvy o budúcej zmluve zo dňa 16.2.1998 v znení Dodatku č. 1 uplatnenej prihláškou pohľadávky proti podstate zo dňa 7.7.2020. Keďže žalobca v petite žaloby uviedol nesprávny dátum Zmluvy o budúcej zmluve, a to 16.2.1988 namiesto správneho dátumu 16.3.1998 (ide o chybu v písaní, nakoľko

správne malo byť uvedené „namiesto správneho dátumu 16.2.1998“ - poznámka odvolacieho súdu), na pojednávaní konanom dňa 14.2.2024 právny zástupca žalobcu opravil petit žaloby, v ktorom sa vyskytla chyba v písaní, a to konkrétne v dátume Zmluvy o budúcej zmluve, keď správny dátum je 16.2.1998. Súd prvej inštancie na pojednávaní na základe žiadosti právneho zástupcu žalobcu o opravu zrejmej nesprávnosti petitu žaloby spočívajúcej v nesprávnom uvedení dátumu Zmluvy o budúcej zmluve vyhlásil uznesenie s tým, že predmetom konania bude petit v znení: Žalobca je veriteľom pohľadávky proti podstate v sume 27.109,29 eura z právneho dôvodu odstúpenia od Zmluvy o budúcej zmluve zo dňa 16.2.1998 v znení Dodatku č. 1 uplatnenej prihláškou pohľadávky proti podstate zo dňa 7.7.2020.

3. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie po skutkovej stránke ustálil, že Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 36-24K/77/2000-85 zo dňa 19.12.2000 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka NÁŠ DOMOV, spoločnosť s ručením obmedzeným Dolný Kubín a za správcu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. Jozefa Hlinčíka. Uznesením č. k. 36-24K/77/2000-90 zo dňa 23.1.2001 bol JUDr. Jozef Hlinčík zbavený funkcie správcu a na jeho miesto bola ustanovená JUDr. Ivica Firstová.

4. Žalobca si dňa 7.7.2020 uplatnil voči JUDr. Ivici Firstovej ako správkyňi konkurznej podstaty úpadcu NÁŠ DOMOV, spoločnosť s ručením obmedzeným prihlášku pohľadávky proti podstate, v ktorej uviedol, že nakoľko pred vyhlásením konkurzu uzatvoril Zmluvu o budúcej zmluve so spoločnosťou NÁŠ DOMOV, s.r.o., čiže zmluvu o vzájomnom plnení, ktorú ale úpadca v čase vyhlásenia konkurzu 19.12.2000 nesplnil, má ako druhý účastník zmluvy právo podľa § 14 ods. 2 ZKV od tejto zmluvy odstúpiť. Takto sa potom jeho pohľadávka vo výške 27.109,29 eura stáva pohľadávkou proti podstate. Preto podľa § 31 ods. 6 písm. j) ZKV žiada správkyňu, aby jeho pohľadávku zaradila ako pohľadávku proti podstate. Uvedená pohľadávka je pohľadávkou proti podstate preto, lebo mu vznikol nárok na plnenie v dôsledku odstúpenia od Zmluvy o budúcej zmluve.

5. Žalovaný podaním zo dňa 17.12.2021 (č. l. 50) oznámil žalobcovi popretie pohľadávky a uviedol, že dňa 22.10.2020 bolo správkyňi doručené podanie žalobcu s názvom „Prihlásenie pohľadávky proti podstate“ zo dňa 7.7.2020, na základe ktorého žalobca požiadal, aby jeho pohľadávku vo výške 27.109,29 eura zaradila ako pohľadávku proti podstate, nakoľko údajne odstúpil od Zmluvy o budúcej zmluve. Žalovaný oznámil žalobcovi popretie jeho pohľadávky z dôvodu, že v zmysle Občianskeho zákonníka je odstúpenie od zmluvy definované ako jednostranný právny úkon, pričom jedinou zákonnou podmienkou je doručenie odstúpenia druhej strane. K doručeniu právneho úkonu odstúpenia od zmluvy zo strany žalobcu nikdy nedošlo. V podaní s názvom „Prihlásenie pohľadávky proti podstate“ zo dňa 7.7.2020 žalobca len konštatuje, že v zmysle § 14 ods. 2 ZKV má právo od Zmluvy o budúcej zmluve odstúpiť. Žalovaný je toho názoru, že v tomto podaní absentuje prejav vôle, že veriteľ od zmluvy odstupuje. Zároveň žalovaný žalobcovi oznámil, že pohľadávku vo výške 816.694,40 Sk, ktorú veriteľ žiada zaradiť ako pohľadávku proti podstate, si v tej istej výške v roku 2001 uplatnil prihláškou do konkurzu a preto žalovaný konštatoval, že ide o duplicitne uplatnenú pohľadávku.

6. Uznesením č. k. 36K/77/2000-2687 z 24. novembra 2022 Krajský súd v Banskej Bystrici zbavil JUDr. Ivicu Firstovú funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu NÁŠ DOMOV, spoločnosť s ručením obmedzeným a do funkcie správcu konkurznej podstaty ustanovil Mgr. Stelu Chovanovú. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 4Obo/2/2023 z 26. apríla 2023 uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 36K/77/2000-2687 z 24. novembra 2022 vo výrokoch I., III., IV. a V. potvrdil a odvolanie proti výroku II. odmietol.

7. Súd prvej inštancie právne posúdil spor podľa § 31 ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 14 ods. 2 ZKV v znení účinnom do 31.7.2000 a konštatoval, že žalobca ako oprávnená strana uzatvoril so spoločnosťou NÁŠ DOMOV, spoločnosť s ručením obmedzeným ako so zaviazanou stranou dňa 16.2.1998 Zmluvu o uzavretí budúcej zmluvy, kde sa zaviazaná strana v čl. 2 zaviazala uzavrieť s oprávnenou stranou kúpnu zmluvu o prevode bytu do vlastníctva oprávnenej strany bez zbytočného odkladu po vydaní kolaudačného rozhodnutia, najneskôr do 30 dní. Podľa čl. 3 písm. b) kúpna cena predmetu prevodu bola stanovená dohodou a predstavuje 810.000,- Sk. Zmluva bola uzatvorená na dobu určitú do 31.3.1998.

8. Dňa 31.3.1998 strany uzatvorili Dodatok č. 1 k zmluve, ktorým sa doplnil čl. 2 o termín kolaudácie, ktorý bol určený na 30.7.1998 a čl. 4, ktorý sa doplnil tak, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú do dňa vkladu na k. ú.

9. Súd prvej inštancie konštatoval, že od zmlúv o vzájomnom plnení, ktoré boli uzavreté pred vyhlásením konkurzu a ktoré v čase vyhlásenia konkurzu neboli splnené alebo sa splnili len čiastočne, môže každá zmluvná strana odstúpiť a nároky na vrátenie plnenia zo zmlúv, od ktorých sa odstúpilo podľa § 14 ods. 2 ZKV, sú pohľadávkami proti podstate.

10. K dôvodu popretia pohľadávky proti podstate predstavujúceho námietku absencie prejavu vôle smerujúceho k odstúpeniu v podaní žalobcu zo dňa 7.7.2020 súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 48 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka s tým, že z Občianskeho zákonníka vyplýva, kedy môže účastník zmluvy od nej odstúpiť a umožňuje to napríklad aj ustanovenie § 14 ods. 1 písm. a) a ods. 2 ZKV. Účinným odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje a účastníci sa vzájomne vysporiadajú, pričom tým nie je dotknuté právo na prípadnú náhradu škody. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s názorom správkyne konkurznej podstaty prezentovaným v oznámení o popretí pohľadávky. Prihlásenie pohľadávky proti podstate vyhodnotil podľa obsahu tak, že ide jednak o prihlášku pohľadávky proti podstate a jednak o odstúpenie od zmluvy o budúcej zmluve, ktorá bola uzavretá s úpadcom pred vyhlásením konkurzu. Podľa súdu prvej inštancie je z predmetného podania žalobcu doručeného správkyňou konkurznej podstaty zrejmé, že žalobca od predmetnej zmluvy o budúcej zmluve odstúpil podľa § 14 ods. 2 ZKV a následne s poukazom na odstúpenie od tejto zmluvy uviedol, že jeho pohľadávka sa stáva pohľadávkou proti podstate. JUDr. Ivica Firstovej ako vtedajšej správkyňou konkurznej podstaty sa prihlásenie pohľadávky dostalo do dispozície dňa 22.10.2020, teda je nesporné, že bola splnená zákonná podmienka doručenia odstúpenia od zmluvy druhej strane a s tým spojené uplatnenie si pohľadávky proti podstate v dôsledku odstúpenia od zmluvy podľa § 14 ods. 2 ZKV. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že neobstoí tvrdenie žalovaného o nedoručení právneho úkonu odstúpenia od zmluvy, nakoľko súd prvej inštancie má za to, že prejav vôle od zmluvy odstúpiť, je v podaní žalobcu zo dňa 7.7.2020 jasne zadefinovaný (body 38 - 44 odôvodnenia napadnutého rozsudku).

11. K druhému formulovanému dôvodu popretia uplatnenej pohľadávky proti podstate, ktorý spočíva v tvrdení o duplicitnom uplatnení tejto pohľadávky, súd prvej inštancie uviedol, že je pravdou, že podaním zo dňa 13.2.2001 si žalobca uplatnil prihlášku pohľadávok do konkurzu vo výške 816.694,40 Sk ako pohľadávku I. triedy bez práva na oddelené uspokojenie, ale stalo sa tak v čase, keď ešte z jeho strany k odstúpeniu od Zmluvy o budúcej zmluve zo dňa 16.2.1998 nedošlo. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na Dodatok č. 1 zo dňa 31.3.1998, ktorým sa doplnil čl. 4 zmluvy o budúcej zmluve tak, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú do dňa vkladu na k. ú.. Ak sa teda Dodatkom č. 1 doplnilo a zmenilo trvanie zmluvy o budúcej zmluve, a to na dobu neurčitú, mal žalobca možnosť od tejto zmluvy odstúpiť aj neskôr, keďže zmluva nebola úpadcom ako zaviazanou stranou splnená. Preto podľa názoru súdu prvej inštancie bol žalobca oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj v roku 2020, a to práve s poukazom na § 14 ods. 2 ZKV a z toho dôvodu si prihlásiť svoju pohľadávku vyplývajúcu z tejto zmluvy ako pohľadávku proti podstate. Neobstoí teda ani popretie pohľadávky správkyňou konkurznej podstaty z toho dôvodu, že si žalobca pohľadávku uplatnil už v roku 2001 prihláškou do konkurzu, pretože žalobca ako veriteľ nebol do dňa vyhlásenia napadnutého rozsudku uspokojený a konkurzné konanie naďalej trvá (bod 45 odôvodnenia napadnutého rozsudku).

12. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a žalobcovi, ktorý bol v konaní v celom rozsahu úspešný, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

13. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie vo všetkých jeho výrokoch, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP. Žalovaný v odvolaní neuviedol konkrétnu odvoláciu argumentáciu k jednotlivým uplatneným odvolacím dôvodom. V úvode odvolania citoval znenie bodov 41 - 46 odôvodnenia odvolaním dotknutého rozsudku súdu prvej inštancie a

následne uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za nesprávny, skutkovo a právne dostatočne neodôvodnený, a teda zmätočný, založený na nesprávnych skutkových zisteniach prvostupňového súdu, no predovšetkým vychádzajúci z nesprávneho právneho posúdenia veci samej. V ďalšej časti odvolania žalovaný zopakoval tvrdenia obsiahnuté vo vyjadrení k žalobe zo dňa 27.4.2022 týkajúce sa prihlásenia pohľadávky do konkurzu v súlade s § 20 ZKV v znení účinnom do 31.7.2000 a s tým súvisiacich výsledkov prieskumného pojednávania, prihlásenia spornej pohľadávky proti podstate podaním žalobcu zo dňa 7.7.2020 a naň nadväzujúceho oznámenia žalovaného o popretí pohľadávky zo dňa 17.12.2021. V závere odvolania žalovaný poukázal na znenie § 31 ods. 2 ZKV a prezentoval názor, že pohľadávka žalobcu nie je pohľadávkou proti podstate a napádané rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia. Odvolacím návrhom sa žalovaný domáha, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle § 388 CSP zmenil tak, že žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietne, alebo aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle § 389 ods. 1 v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

14. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril, pričom rovnopis odvolania spolu s výzvou na predloženie vyjadrenia k odvolaniu boli právnomu zástupcu žalobcu súdom prvej inštancie doručené dňa 2.4.2024.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 470 ods. 1 a 4 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) vo veci samej oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania za rešpektovania viazanosti rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380, § 383 CSP) prejednal odvolanie a dospel k záveru o potrebe zrušenia odvolaním dotknutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, a to z dôvodu procesného pochybenia súdu prvej inštancie majúceho za následok existenciu vady týkajúcej sa vecných procesných podmienok, na ktorú odvolací súd musel prihliadnuť, aj keď nebola v odvolacích dôvodoch uplatnená (§ 380 ods. 2 CSP).

16. Odvolací súd považuje za potrebné v prvom rade uviesť, že od podania odvolania došlo na strane žalovaného k zmenám v osobe správcu konkurznej podstaty, keď uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 36K/77/2000-2857 z 25. marca 2024 v spojení s opravným uznesením č. k. 36K/77/2000-2870 bola JUDr. Stela Chovanová zbavená funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu NÁŠ DOMOV, spoločnosť s ručením obmedzeným, IČO: 31 344 551 a do funkcie správcu konkurznej podstaty bol ustanovený Ing. Štefan Straka, ktorý bol následne funkcie správcu konkurznej podstaty zbavený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 36K/77/2000-3025 z 3. mája 2024, ktorým bol súčasne ako nový správca konkurznej podstaty ustanovený Ing. Tomáš Fiolek.

17. Podľa § 131 CSP žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva.

18. Podľa § 139 CSP žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu.

19. Podľa § 140 ods. 1 CSP zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo.

20. Podľa § 142 ods. 1 CSP o prípustnosti zmeny žaloby súd rozhodne spravidla na pojednávaní, na ktorom bola zmena navrhnutá, alebo na pojednávaní, ktoré nasleduje bezprostredne po tom, ako bola zmena žaloby uplatnená podaním mimo pojednávania.

21. Podľa § 142 ods. 2 CSP uznesenie, ktorým súd pripustil zmenu žaloby, doručuje súd subjektom, ak neboli prítomné na pojednávaní, na ktorom nastala zmena, do vlastných rúk.

22. Podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky.

23. Zo žaloby doručenej súdu prvej inštancie dňa 14.2.2022 vyplýva, že sa ňou žalobca domáhal určenia, že je veriteľom pohľadávky proti podstate v sume 27.109,29 eura z právneho dôvodu odstúpenia od Zmluvy o budúcej zmluve zo 16.2.1988, v znení Dodatku č. 1, uplatnenej prihláškou pohľadávky proti podstate zo dňa 7.7.2020.

24. Zo zápisnice z pojednávania konaného dňa 14.2.2024 (č. l. 155-156 súdneho spisu) odvolací súd zistil, že sa ho za stranu žalobcu zúčastnil právny zástupca žalobcu. Pojednávania sa nezúčastnil žalovaný, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil a súd prvej inštancie pojednával v jeho neprítomnosti. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní navrhol opravu petitu žaloby z dôvodu chyby v písaní pri dátume zmluvy o budúcej zmluve tým spôsobom, že namiesto dátumu 16.2.1988 má byť správny dátum 16.2.1998.

25. Odvolací súd uvádza, že tento procesný návrh žalobcu je nutné kvalifikovať ako návrh na zmenu žaloby zodpovedajúci dikcii § 140 ods. 1 CSP, t.j. uplatňovanie iného práva vo vzťahu k právnomu dôvodu uplatňovanej pohľadávky proti podstate, keďže CSP nepozná procesný inštitút opravy chyby v písaní v petite žaloby a neupravuje žiadny iný spôsob zmeny žaloby než procesný postup predpokladaný v ustanoveniach § 139 a nasl. CSP.

26. Súd prvej inštancie následne na tom istom pojednávaní vyhlásil uznesenie, ktorým navrhovanú zmenu žaloby pripustil tým spôsobom, že „Predmetom konania bude petit v znení: Žalobca je veriteľom pohľadávky proti podstate v sume 27.109,29 eura z právneho dôvodu odstúpenia od Zmluvy o budúcej zmluve zo 16.2.1998 v znení Dodatku č. 1 uplatnenej prihláškou pohľadávky proti podstate zo dňa 7.7.2020.“

27. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že v ňom v rozpore s § 142 ods. 2 CSP absentuje písomné vyhotovenie uznesenia o pripustení zmeny žaloby vyhláseného na pojednávaní konanom dňa 14.2.2024 a doklad o jeho doručení do vlastných rúk subjektu, ktorý nebol na tomto pojednávaní prítomný, t. j. v danom prípade žalovanému. Po vyhlásení predmetného procesného uznesenia súd prvej inštancie na tom istom pojednávaní dňa 14.2.2024 pristúpil k záverečným rečiam, vyhlásil dokazovanie za skončené a následne vyhlásil napadnutý rozsudok. Súd prvej inštancie teda meritórne spor rozhodol v čase, kedy ešte nebolo právoplatné uznesenie o pripustení zmeny žaloby, proti ktorému síce v zmysle § 355 ods. 1 v spojení s § 357 CSP nie je prípustné odvolanie, avšak s poukazom na § 238 ods. 2 CSP jeho právoplatnosť mohla nastať až dorúčením strane sporu neprítomnej na pojednávaní, na ktorom bolo vyhlásené, k čomu však v danom prípade nedošlo.

28. V zmysle § 216 ods. 1 CSP je súd viazaný žalobným návrhom žalobcu. Ani v prípade zrejmej nesprávnosti žalobného návrhu spočívajúcej v chybe v písaní alebo počítaní nie je možné zmenu žalobného návrhu dosiahnuť opravou takejto zrejmej nesprávnosti bez dodržania zákonom predpokladaného procedurálneho postupu, ale možno ju realizovať výlučne za aplikácie ustanovení CSP upravujúcich zmenu žaloby (§ 139 a nasl. CSP). Na pojednávaní vyhlásené uznesenie, ktorým súd vyhovie procesnému návrhu žalobcu na zmenu žaloby, nie je možné považovať ani za uznesenie upravujúce vedenie konania, ktoré by nebolo potrebné doručovať strane sporu neprítomnej na pojednávaní.

29. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je odvolací súd nútený konštatovať vady procesných podmienok, na ktoré je v zmysle § 380 ods. 2 CSP nútený prihliadnuť, aj keď neboli žalovaným v odvolacích dôvodoch uplatnené, a to konkrétne vady vecných procesných podmienok, ktoré zakladajú vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď súd prvej inštancie vyhlásil odvolaním dotknutý rozsudok v znení zodpovedajúcom zmenenej žalobe skôr, než nadobudlo právoplatnosť procesné rozhodnutie o pripustení zmeny žaloby, a teda skôr než bol právoplatne ustálený predmet sporu. Vyššie identifikovaná vada, na ktorú odvolací súd s poukazom na znenie § 380 ods. 2 CSP musel prihliadnuť, zakladá opodstatnenosť záveru o potrebe zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. a) v

spojení s § 391 ods. 1 písm. a) CSP.

30. Po vrátení veci na ďalšie konanie bude úlohou súdu prvej inštancie zrealizovať v intenciách vyššie uvedeného správny procesný postup v súvislosti so zmenou žaloby a následne opätovne vec prejednať procesným postupom súladným s príslušnými zákonnými ustanoveniami a znovu vo veci rozhodnúť s prihliadnutím na zistený skutkový a právny stav.

31. O náhrade trov konania vrátane trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP).

32. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).